

at den højtærede Statsminister ikke i denne Sag vil bestræbe sig for at være objektiv, men der er adskilligt, der tyder paa, at han besidder ringe Evne i saa Henseende, og jeg kan fremføre mange Eksempler paa dette fra Forhandlinger her i Tinget, der i det hele taget tange. er disse Problemer, navnlig fra Tiden før 1924. Jeg føler mig derfor ikke paa Forhaand ubetinget overbevist om den højtærede Ministers Objektivitet og maa derfor saa meget mere ønske, at den højtærede Minister vil skaffe sig Tid til at give Tinget disse Oplysninger.

Der bliver desværre, synes det, efterhaanden mere og mere, som den høje Regering ikke kan faa Tid til. Den højtærede Socialminister har ikke kunnet faa Tid til at meddele Folketinget, ad hvilke Veje han vil imødegaa Arbejdsløshedssituationen. Man skulde dog synes, at saaledes som denne udvikler sig, maatte den højtærede Minister skaffe sig den fornødne Tid, og jeg er overbevist om, at Tinget med stor Glæde vil stille sin Tid til Disposition for den højtærede Minister, saaledes at det kunde faa en Redegørelse for, ad hvilke Veje og paa hvilken Maade man vil imødegaa den sociale Ulykke, som Arbejdsløsheden er, og det Omfang, som den synes at antage. Den højtærede Statsminister og Erhvervsminister har ikke kunnet faa Tid til overfor Tinget at redegøre for de Veje, ad hvilke han i det hele taget vil imødegaa Erhvervs-krisen. Han paastaar, at han er i Stand dertil, han hævdede det i Aftes, at han havde Planen fuldt færdig, men sad han med Dyret i Lommen, hvorfor i al Verden holdt han det saa ikke op for Folketinget? Han havde ikke Tid dertil, og han havde heller ikke Tid til at redegøre for sit Syn paa Kolind-sund-Sagen. Det vilde have været overordentlig interessant at faa denne Redegørelse, og den højtærede Minister bør virkelig skaffe sig Tid dertil. Jeg haaber, denne Opfordring i det mindste skal bidrage til, at den højtærede Minister, som jeg nok ved er en overordentlig travlt optaget Mand, skaffer sig en Stund til for det høje Ting at redegøre for dette overordentlig betydningsfulde, som efter vor Opfattelse viser, hvor tvungende nødvendigt det er i vort overorganiserede Samfund at faa en Lovgivning, der vender sig mod en Optræden og en Fremgangsmaade som den, der er udfoldet i Kolind-sund-Sagen.

Den højtærede Statsminister gjorde sig i det hele taget ret hurtigt færdig med det af os stillede Forslag; han følte pludselig sin Styrke svulme over alle Grænser, saaledes at det var ufornødent for ham at beskæftige

sig med denne Ubetydelighed, og Aarsagen dertil var saamænd, at han havde faaet det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen ved sin Side. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har følt sig overordentlig smigret ved at have givet den højtærede Erhvervsminister denne Styrketilvækst til hans Tale i Aftes. Den højtærede Minister sagde: Jeg behøver ikke at beskæftige mig med Venstres Forslag, for efter at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har udtalt sig paa samme Maade, som jeg vilde gøre det, ud fra den samme Grundbetragtning som min, behøver jeg ikke at beskæftige mig yderligere med denne Sag. Saaledes sagde den højtærede Minister. Det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har altsaa for en Gangs Skyld haft den Lykke at tilføre Statsministeren en maaske højst tiltrængt Styrkelse, saaledes at han blev i Stand til at afærdige dette Forslag. Nu vil jeg sige til den højtærede Statsminister, at een Svale gør virkelig ingen Sommer, heller ikke i Bedømmelsen af denne Sag, det gør den højtærede Minister klogest i at regne med. Og naar det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen om det Forslag, som jeg paa egne og Meningsfællers Vegne har tilladt mig at stille her i Tinget, siger, at det er et Forslag, som er stillet af nogle af Partiets Medlemmer, saa bør det ærede Medlem ikke lægge alt for stor Vægt netop paa dette specielle, at netop *han* staar udenfor; han maa ikke overvurdere den Udtræden af Partiet i denne Sag, som dermed er sket, lige saa lidt som den højtærede Statsminister bør overvurdere den Styrke, han har vundet ved det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsens Tilslutning.

Jeg skal aldeles ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Kristeligt Dansk Fællesforbund, det er der formentlig andre, der vil gøre, men jeg vil om dette Forbund dog sige, at det jo har bestaaet gennem en Menneskealder, gennem mange Aar. Og har dette Forbund ikke nogen som helst Betydning, nu vel, hvorfor beskæftiger man sig saa med det med saa stor Iver? Er det dog ikke saaledes, at man maaske netop gennem den Forfølgelse, dette Forbund som Helhed og dets enkelte Medlemmer har været Genstand for fra socialdemokratisk, fra Fagforbundenes Side, har tømret det sammen, har givet det en Styrke og en Livskraft, som det maaske ellers ikke vilde have faaet? Om dette Forbund og dets Virksomhed maa jeg indskrænke mig til at sige dette, at hvad Begivenhederne i Esbjerg, som det ærede Medlem Hr. Sundbo beskæftigede sig med, angaar, saa har man fra Kristeligt Dansk